

„Cesta viery Sáray...“

Suspírium: „Ty, Hospodin, si blízko, všetky tvoje predpisy sú pravda. [...] Tvoje zľutovanie, Hospodin, je veľké, oživ ma podľa svojich rozhodnutí.“ (Ž 119,151.156) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 503 1. verš: „Ó, Abrahámov Pán, ...“

Pozdrav: „Takto hovorí Hospodin: „V čase priazne ti odpoviem a v deň spásy ti pomôžem. Hľa, teraz je príhodný čas, hľa, teraz je deň spásy! (Iz 49,8a. IIK 6,2b) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom liste apoštola Petra v 3. kapitole v piatom až v siedmom verši takto: „Tak sa kedysi ozdobovali aj sväté ženy, ktoré dúfali v Boha a boli podriadené svojim mužom; tak ako Sára poslúchala Abraháma a nazývala ho pánom. Vy ste jej dcérami, keď robíte dobre a nebojíte sa nijakého zastrasovania. Podobne i muži, nažívajte so svojimi ženami vo vedomí, že žena je ako krehká nádoba, a preukazujte im úctu, pretože sú spoludedičkami milosti života. Tak vašim modlitbám nebude nič prekážať.“ (IPt 3,5-7) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 503 2-4. verše: „Ó, Abrahámov Pán, ...“

Vzdych: „Pozrite na Abraháma, vášho otca, a na Sáru, vašu rodičku. Veď bol sám, keď som ho povolal, požehnal a rozmnožil.“ Áno, Hospodin sa zľutúva nad Sionom, ... (Iz 51,2-3a) Amen.

Lekcia: Prvá Kniha Mojžišova 18. kapitola 1-15. veršov: *„Keď Abrahám sedel pri vchode do svojho stanu pri Mamreho duboch, za najväčšej páľavy dňa sa mu zjavil Hospodin. Pozrel sa a neďaleko seba videl stáť troch mužov. Len čo ich zbadal, bežal im v ústrety od vchodu svojho stanu a poklonil sa im až po zem. Povedal: „Pane, ak som získal u teba priazeň, neobíd' svojho služobníka! Dám priniesť trochu vody, umyjete si nohy a odpočiniete si pod stromom. Donesiem kus chleba, posilníte sa a pôjdete ďalej. Veď preto ste zabočili k svojmu služobníkovi.“ Oni odpovedali: „Urob, ako vravíš.“ Abrahám sa poponáhľal do stanu k Säre a povedal: „Rýchlo zamies z troch seí jemnej múky a upeč posúchy!“ Potom Abrahám sám zabehol k stádu, vybral pekné mladé teľa, dal ho sluhovi a ten sa poponáhľal pripraviť ho. Vzal čerstvé maslo, mlieko, pripravené teľa a predložil im to. Kým jedli, on stál pri nich pod stromom. Spýtali sa ho: „Kde je tvoja manželka Sára?“ Odpovedal: „Tu, v stane.“ Hospodin povedal: „O rok o takomto čase sa vrátim k tebe a tvoja manželka Sára bude mať syna.“ Sára počúvala za vchodom do stanu. Abrahám a Sára boli starí, mali vysoký vek, a*

Sára už bola dávno po prechode. Preto sa Sára v duchu zasmiala a povedala si: „Teraz, keď som už stará, mám myslieť na rozkoš? Aj môj pán je starec.“ Hospodín povedal Abrahámovi: „Prečo sa Sára smeje a myslí si: ‚Či by som naozaj mohla porodiť, keď som zostarla?‘ Je azda Hospodinovi niečo nemožné? O rok o takomto čase sa vrátim k tebe a Sára bude mať syna.“ Sára však zapierala a povedala: „Nesmiala som sa.“ Bála sa totiž. Hospodín jej povedal: „Určite si sa smiala.“

Modlitba: Dobrý Bože náš, vieme, že každá cesta v tme je dlhá, ale učíš sa od Teba je daromné svetlo. Naša nevedomosť je iba tma, pretože vernosť má svoju cenu a Ty to skutočne vieš a dobre poznáš. Blahoslavený je ten, kto dnes vidí úsvit prenikať do najtemnejšej noci. Blahoslavený je ten, kto dnes nepochybuje, ale dôveruje Tvojím zasľúbeniam. Doteraz si nás požehnal toľkými prostriedkami, prosíme, zachovaj nás i teraz vo Svojom Slove a skrze Neho, Ktorého si poslal na zem. Oznam nám svoju vôľu, ako si to urobil s Abrahámom a so Sárrou, navštív aj nás, aby sme Ťa dôstojne pohostili, buď nám Podivuhodným Radcom, a vráť sa k nám nie po roku, ale každý deň, aby sme cítili, že máš pre nás životodarne evanjelium, že nás chceš budovať, živiť a starať sa o nás a tak nebudeme predmetom výsmechu pred svetom. Náš neplodný život je pred Tebou, drahý Pane Ježišu, zrejmý. Vyznávame Ti, že v našej bezmocnosti už nad všetkým sa smejeme, hoci Ty dobre vieš, že *„aj v smiechu môže srdce zabolieť, a radosť sa môže skončiť v zármutku.“ (Prís 14,13)* Uzdrav nás svojimi prisľúbeniami, ako Sárrou a Abraháma, aby sme nevideli len cez sito a nepovedali: „no, konečne!“, ale aby sme sa pridržali Toho, ktorý nás navštívil z výsosti, obdaril svojou milosťou a milosrdenstvom, aby sme mali zajtrajšok, budúcnosť a naozaj pocítili, že len Ty si k nám zhovievavý. Zachovaj nás vo svojich zasľúbeniach a veď nás cestou večnosti. Pre Krista, vypočuj nás. Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Pieseň: Žalm č. 47: „Všetci, v tento čas, ...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (IIK 1,2) Amen.

Biblický text: Prvá Kniha Mojžišova 18. kapitola 14-15. verše: *Je azda Hospodinovi niečo nemožné? O rok o takomto čase sa vrátim k tebe a Sára bude mať syna.“ Sára však zapierala a povedala: „Nesmiala som sa.“ Bála sa totiž. Hospodín jej povedal: „Určite si sa smiala.“* **Toľko slov Písma Svätého.**

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Sú situácie, keď si povieme: „Nič sa nedá robiť.“ Nič sa nedeje, podmienky nie sú optimálne a stav, v ktorom sa nachádzame, je neznesiteľný. Najlepšie je schovať sa a vyčkať, kým sa všetko obráti k lepšiemu. V horúčave utekáme do chládku, v zime k vykurovanému krbu, v časoch diktatúry za železnú oponu, v časoch osobného utrpenia a zlyhania utekáme do vlastnej jaskyne, do svojho hniezda, do svojej ulity. Ale práve vtedy, keď okolnosti nie sú vhodné, sa objaví nečakané riešenie, naskytne sa príležitosť na konanie. Tá zatemnená a neprežitá viera dostane nečakanú návštevu. Príde niekto, koho ste nečakali, stane sa niečo, čo ste nepredvídali, stretnete niekoho, kto predstavuje zaujímavú perspektívu popri vašom presvedčivom uhle pohľadu, dodá vášmu šedivému každodennému životu štipku farby, rozšíri váš rozhľad, prebudí vo vás spiaceho leva a povzbudí vás, aby ste zaujali postoj, ktorý aktivuje vaše bunky a premení vás na jeho obraz. Abrahám odpočíva vo svojom stane v čase horúčav a Sára sa tiež schováva. Počas neznesiteľnej horúčavy ich navštívia traja muži. Postavia sa oproti Abrahámovi. Veriacemu sa zjaví Boh. Pred ním stoja traja ľudia. Počas bezcieľneho cestovania v čase sú to anjeli, ktorí otriasajú jeho životom. Anjeli sú podľa Biblie nebeskí poslovia žijúci vo svojej fyzickej kráse, ale teraz stoja pred Abrahámovým stanom s prašnými nohami a hladní. Toto je skutočné stretnutie. Sú to úplne cudzí ľudia, ktorých možno vidíme prvýkrát, a predsa skrze nich v našich srdciach prekypuje viera, beznádej mizne, hmla sa rozplýva, tma sa mení na svetlo, záver, že sa už nič nedá robiť, je vzdialený. Abrahám, storočný muž, sa spamätá a okamžite koná. Abrahám sa pohybuje ako mladý muž, urguje svoju ženu, nič ho teraz netrápi, pretože teraz je jasné, že jeho srdce je mladé, v ňom horí viera a láska služobníka. Dáva z vlastnej vôle. Určite sme tiež zažili, že nás niekto vytiahol z nášho bezduchého stavu, z našej vlastnej nečinnosti, že sme sa s nadšením pustili do práce, že sme sami seba prekvapili, odkiaľ pochádza tá sila. Stonanie končí. Ten stav, keď človeku spadne veľký kameň zo srdca. Dostane novú šancu. Božia blízkosť je hmatateľná, obdarúva ho novou silou, poskytuje nadšenie a stimuluje

ho. Niečo treba urobiť, nemôžeme byť nečinní. Nie je to však činnosť z nudenia sa, ide o oveľa viac. Boha možno osloviť a Abrahám túto príležitosť využije: *„Pane, ak som získal u teba priazeň, neobíd' svojho služobníka!“* Toto je podstatou živej viery. Chcem zostať v Božej milosti. Keď človek zakúsi Božie milosrdenstvo, stretne sa s Pánovými poslami, vtedy Pána prosí: *„Neobíd' svojho služobníka!“* Evokuje nám príbeh učeníkov na ceste do Emauz, ktorí stretnú cudzinca, ale keď im otvorí Písmo a zvestuje evanjelium, prosia ho a naliehajú na neho, aby s nimi zostal: *„Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýľil.“ Vošiel teda, aby zostal s nimi.“ (Lk 24,29)* Stretnutie Abraháma a troch mužov vrcholí spoločným stolovaním. Spoločenstvo pri stole je v podstate znakom viery. Spoločenstvo pri stole je spoločenstvom s Bohom a skutočným prežitím milosti. Spoločné jedenie je radosťou každého veriaceho, nemali by sme sa hanbiť radovať sa jeden z druhého. Naopak, Abrahám pripravuje jedlo s takým nadšením a vo veľkom množstve a dokonca aj Ján Kalvín, o ktorom vieme, že je taký chladný a odmeraný, pokiaľ ide o jedlo, píše: *„Mnohé z našich hostincov hovoria proti Slovu, pretože ukazujeme, že pohostinnosť nám nie je prirodzená, ale povinnosťou.“* Je leto, drahí bratia a milé sestry, a ako sa nám darí s prípravou jedál a pohostením? Príprava jedla a jeho spoločné jedenie už nie je prirodzené. Dáme si ho do krabíc. Nosíme ho, berieme si ho, ale sadnúť si k stolu, modliť sa k jedinému Pánovi, vytvárať spoločenstvo, vymizlo. Rýchle občerstvenie. Jedenie na ulici. Základný prvok spoločenstva chýba. Podstatou ľudského prijatia je spoločné jedenie. Príprava jedla pre druhých, ale nielen jeho rozdávanie, ale aj spoločné jedenie, je požehnaním. Anjeli, Ježiš a jeho učeníci, dokonca aj zmŕtvychvstalý Kristus, jedia spolu so svojimi. Nevzdávajú sa pravej radosti zo spoločenstva, ale praktizujú ho. Aká dôležitá je pre teba Pánova večera, hostina Baránkova? Vymanenie sa z tvojej nehybnosti, skutočný impulz viery, nebeské určenie, stretnutie s Bohom – to vedie k plodnému konaniu, ktoré vytvára spoločenstvo. Ale je tu niekto, kto sa do spoločenstva nepripája, ale len pripravuje

jedlo. Varí, pečie, ale zostáva ďaleko od stola. Už nechce jesť. Kde je tvoja žena Sára? Toto je evanjelium v Prvej Knihe Mojžišovej. Najprv je táto otázka adresovaná Adamovi: „Kde si?“ (IMojž 3,9) Následne Kainovi: „Kde je tvoj brat, Ábel?“ (IMojž 4,9) Teraz druhú polovičku hľadá Boh, lebo čo On spojil, to sa nerozlučuje. Kde je tá, ktorá by mala byť s tebou rovnocennou družkou v otázke viery? Táto otázka sa týka bytostne mnohých ľudí. Sára možno nemá v srdci rovnakú hlbokú vieru ako Abrahám, ktorý slúži celým srdcom. Zostáva pozadu. Nezúčastňuje sa spoločenstva. Zostáva tam, kde bola, ako toľko manželiek a toľko manželov. Ale toto je začiatok Božieho večného zaslúbenia, pretože sa nespočetnekrát bez váhania naplnilo. Nakoniec sa naplní: *„O rok o takomto čase sa vrátim k tebe a Sára bude mať syna.“* Boží čas sa líši od našich predstáv a myšlienok. Naše hodiny neplynú a naše kalendáre sa nenapĺňajú ako Pánov čas. Viera sa naplní. Na nič nie je neskoro, pretože to Boh povedal. Už to nezávisí od práce, samozrejme, Boh povedal, že sa to naplní. Ale v Säre, spolu so zvedavosťou, sa skrýva aj základná viera. Čaká pri dverách. Veľmi ju zaujíma, o čom sa tam hovorí a keď počuje, že sa jej narodí syn, smeje sa. Tak ako sa Abrahám zasmial v predchádzajúcej kapitole. Smeje sa kriticky a sarkasticky: *„Teraz, keď som už stará, mám myslieť na rozkoš?“* Božie slovo znie v tomto svete často veľmi smiešne. Je to ako úplné bláznovstvo. Sárino naplnenie viery je ako bláznovstvo, podobne ako apoštol Pavol charakterizuje Grékov v súvislosti s Kristovým krížom (viď. IK 1,18). Posolstvo o zmŕtvychvstaní je v Aténach tiež prijímané ako predmet posmechu. (viď. Sk 17,16-34) Prečo sa smejeme Božím sľubom ako Sára? Toto je otázka adresovaná nám všetkým. Sľub nádejnej budúcnosti je požehnaním. Prečo nám v srdciach chýba odvaha viery? Sme ako deti v škole: „Prečo sa smejete?“ Ale vďaka Bohu, stále sa dejú zázraky. Säre sa narodil syn, rovnako ako Alžbete (Lk 1,36) a aj naša nádej sa naplnila. Božie kráľovstvo, nech sa zdá akokoľvek neuveriteľné, bude skutočnosťou (viď. Mt 6,33), vlk sa bude pásť s baránkom (viď. Iz 65,25); národy budú žiť v pokoji (viď.

Ez 36), dieťa bude Kráľom (vid'. Iz 9,6), nové nebo a nová zem (vid'. Iz 65,17), už nebude viac smrti, ani náreku, ani bolesti, lebo prvé sa pominulo (vid'. Zjav 21,4), hostina Baránkova (vid'. Zjav 19,6-8) bude skutočnosťou pre všetkých pozvaných, láska nikdy nezanikne (IK 13,13), Boh zachová dobré víno až dovtedy... (vid'. Jn 2,10). Je toto všetko smiešne? Božie mlyny melú pomaly, ale isto. Amen.

Modlitba: „Pozri, aj tvoja príbuzná Alžbeta, ktorú pokladali za neplodnú, počala vo svojej starobe syna a je už v šiestom mesiaci, aj keď o nej hovorili, že je neplodná, lebo u Boha nič nie je nemožné.“ (Lk 1,36-37)

„Prísľuby boli dané Abrahámovi a jeho potomkovi. Nehovorí: „a potomkom“, akoby šlo o mnohých, ale o jedného: a tvojmu potomkovi, a ním je Kristus.“ (Ga 3,16)

„Vo viere aj neplodná Sára dostala silu počať potomka, hoci už prešiel jej čas, lebo pokladala za verného toho, čo jej dal prisľúbenie. A tak z jedného muža, ktorého sila odumrela, sa narodilo také množstvo potomkov, ako je hviezd na nebi a piesku na morskom brehu, ktorý sa nedá spočítať.“ (Žid 11,11-12)

„Ty však, Izrael, môj služobník, Jákob, ktorého som si vyvolil, potomstvo Abraháma, môjho miláčika, ktorého som priviedol z končín zeme, teba som povolal z najvzdialenejších končín a povedal som ti: „Ty si môj služobník, teba som si vyvolil a nezavrhol.“ Neboj sa, veď som s tebou, neobzeraj sa, veď ja som tvoj Boh, posilním ťa a určite ti pomôžem, veď ťa podopieram spravodlivou pravickou.“ (Iz 41,8-10)

„Nie však iba pre neho bolo napísané, že mu bolo zarátané, ale aj pre nás. Zarátané má byť nám, čo veríme v toho, ktorý vzkriesil z mŕtvych Ježiša, nášho Pána. On bol vydaný za naše previnenia a vzkriesený pre naše ospravedlnenie.“ (R 4,23b-25)

Modlitba Pánova

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,16)

Požehnanie: „Lebo toto je slovo prisľúbenia: O tomto čase prídem a Sára bude mať syna.“ (R 9,9) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 334: „Čo činí Boh, vždy dobré je, ...“